

her være en Grænse derfor. Og jeg vil meget henstille til den højtærede Trafikminister at gøre, hvad han kan, for at Rigsdagen i saa stor Udstrækning som muligt kan blive fri for saadanne Efterbevillinger, det tror jeg vilde være ønskeligt af mere end een Grund.

Jeg vil nu slutte med at udtale, at det naturligvis er store Summer, der kræves her, store Summer til de københavnske Banegaardsforhold, og jeg vil sige, at naar der er Tale om Baneforhold her i København, naar Administrationen kommer og ønsker Udvidelser eller Forandringer af Baneforholdene her, saa spares der som Regel ikke, saa er det bedste aldrig for godt, saa skulle vi altid af med mange Penge; men naar der er Tale om Smaaforandringer ude paa Landet, navnlig ved smaa Landstationer, saa skulle vi mange Gange kæmpe her baade et, to og flere Aar, før vi kunne faa en lille Bevilling paa 20—30,000 Kr. Jeg behøver i saa Henseende kun at henvise til en Station i Jylland, hvor jeg har kæmpet for at faa en ubetydelig Udvidelse, nemlig Bjer-ringbro Station. Vi fik ganske vist i Fjor en Bevilling til en Udvidelse, og denne blev ogsaa foretagen, men det var saa ringe en Sum, at da man var færdig, viste det sig, at den var for lille. Jeg vil nu meget anmode den højtærede Minister om, at han ikke vil være en Modstander af saadanne Smaabevillinger, der angaa Forhold ved Landstationerne, men at han vil være med til at forbedre Forholdene derude saadan, at de kunne blive saa gode og ordentlige, at Befolkningen i det hele taget kan være tjent med dem. Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig slutte, idet jeg paa en vis Maade beklager de store Efterbevillinger, men da jeg dog anser dem for at være nødvendige, skal jeg desuagtet anbefale dem.

Hammerich: Jeg er ligesom det ærede Medlem, der nu havde Ordet, bleven noget overrasket over det ret store Beløb, her søges bevilget til Københavns Personbanegaard. Men idet jeg ligesom det ærede Medlem har søgt at danne mig en Mening om de forskellige Poster, her er Tale om, og sondre dem fra hinanden, er jeg i det hele og store naaet til et lignende Resultat som han, at det nærmest er lidt misvisende, naar man her mener at staa overfor betydelige Efterbevillinger til Københavns Personbanegaard, da en stor Del, ja, jeg tror den største Del af disse Poster egentlig ikke vedrører Personbanegaar-

den. For det første er det jo saaledes klart, at den Post, det ærede Medlem sidst omtalte, et nyt Kullosningsanlæg, vedrører hele Banedriften, men egentlig hverken Person- eller Godsbanegaarden. Det er et Anlæg, hvis Vedtagelse efter min Mening naturligt havde hørt hjemme paa Finanslovens § 27, hvor jeg ikke er i Tvivl om, at man uden nogen stor Diskussion straks vilde have vedtaget det, fordi man har Erfaring fra lignende Anlæg ved Korsør for, at Udgiften til Anlægget ikke blot vil forrentes, men i ganske faa Aar vil kunne ventes afbetalt. Saa store ere de Beparelser ved Kultransporten, som der ved vindes. Naar Posten her er kommen sammen med Personbanegaarden, er der egentlig ingen anden naturlig Grund, end at dette Anlæg overhovedet blev muliggjort gennem den Overenskomst med Kommunen, der blev sluttet sammen med Vedtagelsen af Loven om Personbanegaarden. Saaledes antager jeg ogsaa, at Ministeriet nærmest har set paa det, idet denne Udgift er sat ligesom nedenfor Stregen, og man kan altsaa for saa vidt her have Lov til at trække den fra. Gør man det, og trækker man tillige den Post fra, som vedrører Administrationen og tilfældige Udgifter, bliver der dog tilbage 1,445,000 Kr. til de forskellige Anlæg. Men ogsaa om dem gælder det, at en meget væsentlig Del af dem ingenlunde vedrører Personbanegaarden som saadan, i alt Fald kun rent formelt; i Realiteten angaar, jeg tror endog største Delen af dem Forbedring af Godstrafikforholdene. Desuden er der, som det ærede Medlem, der havde Ordet før, bemærkede, nogle Poster, der i Grunden slet ikke høre ind under Banegaardsanlægget. Det maa saaledes indrømmes, at udenfor Personbanegaarden ligger Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommunen skal have godtgjort en Merudgift ud over den, den selv har angivet for nogle Arbejder, den skulde udføre for Statens Regning. Om det virkelig er i sin Orden, at den faar disse godtgjorte, skal jeg her lade ligge, men i hvert Fald er Udgiften ikke noget, der i mindste Maade kan lægges Projekteringen af Personbanegaarden til Last. Paa samme Maade er det jo sikkert, at de Par Poster, der væsentlig ere en Følge af Bestemmelser, der ere tagne under Ekspropriationsbehandlingen, vedrører heller ikke det Forslag, vi i sin Tid havde for. Det gælder ganske særlig om Udgiften til Ramperne ved Tietgensgade; det er simpelt hen en ganske betydelig Ekspropriationsudgift, der er konverteret til en ubetinget langt mindre Anlægsudgift, hvilket for Stats-